

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
Poslanecká sněmovna
2010
VI. volební období

99

Návrh

poslanců Martina Peciny, Jeronýma Tejce a dalších

na vydání

zákona,

**kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní
řád), ve znění pozdějších předpisů**

ZÁKON

ze dne 2010,

**kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád),
ve znění pozdějších předpisů**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ **Změna trestního řádu**

Čl. I

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 57/1965 Sb., zákona č. 58/1969 Sb., zákona č. 149/1969 Sb., zákona č. 48/1973 Sb., zákona č. 29/1978 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 178/1990 Sb., zákona č. 303/1990 Sb., zákona č. 558/1991 Sb., zákona č. 25/1993 Sb., zákona č. 115/1993 Sb., zákona č. 292/1993 Sb., zákona č. 154/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 214/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 8/1995 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 150/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 148/1998 Sb., zákona č. 166/1998 Sb., zákona č. 191/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 77/2001 Sb., zákona č. 144/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 424/2001 Sb., zákona č. 200/2002 Sb., zákona č. 226/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 218/2003 Sb., zákona č. 279/2003 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 283/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 587/2004 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 45/2005 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 239/2005 Sb., zákona č. 394/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 113/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 253/2006 Sb., zákona č. 321/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 179/2007 Sb., zákona č. 345/2007 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 90/2008 Sb., zákona č. 121/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 135/2008 Sb., zákona č. 177/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 457/2008 Sb., zákona č. 480/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 52/2009 Sb., zákona č. 218/2009 Sb., zákona č. 272/2009 Sb., zákona č. 306/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 163/2010 Sb., zákona č. 197/2010 Sb. a nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 219/2010 Sb., se mění takto:

1. §173a včetně nadpisu zní:

„§ 173a

Zvláštní ustanovení o přerušení trestního stíhání

(1) V přípravném řízení může státní zástupce po předchozím písemném souhlasu nejvyššího státního zástupce přerušit trestní stíhání obviněného, jestliže to považuje za potřebné k objasnění zločinu, na který zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně osm let, spáchaného členy organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny nebo

k objasnění trestných činů pletich v insolvenčním řízení (§ 226 trestního zákoníku), sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě (§ 256 trestního zákoníku), pletich při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži (§ 257 trestního zákoníku), pletich při veřejné dražbě (§ 258 trestního zákoníku), zneužití pravomoci úřední osoby (§ 329 trestního zákoníku), přijetí úplatku (§ 331 trestního zákoníku), podplacení (§ 332 trestního zákoníku) a nepřímého úplatkářství (§ 333 trestního zákoníku) a obviněný

a) podá před státním zástupcem úplnou a pravdivou výpověď o skutečnostech, které jsou způsobilé významně přispět k objasnění takového trestného činu, nebo jsou způsobilé zabránit pokusu nebo dokonání takového trestného činu, a zaváže se takovou výpověď podat jak v přípravném řízení, tak i v řízení před soudem,

b) dozná se k trestnému činu, pro který je stíhán, přičemž nejsou důvodné pochybnosti o tom, že jeho doznání bylo učiněno svobodně, vážně a určitě,

c) zaváže se vydat prospěch, který mu náleží a který získal spácháním trestného činu uvedeného v doznání, a alespoň částečně podle svých možností nahradit škodu, pokud byla tímto trestným činem způsobena, nebo s poškozeným o náhradě této škody uzavře dohodu, anebo učiní jiná opatření k náhradě takové škody, a

d) prohlásí, že souhlasí s přerušением trestního stíhání.

(2) Při rozhodování podle odstavce 1 státní zástupce přihlédne zejména k povaze a závažnosti trestného činu, k jehož objasnění se obviněný zavázal, v porovnání s povahou a závažností trestného činu uvedeného v doznání obviněného, k důkazům, které má v daném trestním řízení k dispozici, k osobě obviněného a k okolnostem případu, zejména zda a jakým způsobem se obviněný podílel na spáchání trestného činu, k jehož objasnění se zavázal, a jaké následky svým jednáním způsobil.

(3) Trestní stíhání nelze přerušit,

a) byl-li trestný čin uvedený v doznání podle odstavce 1 písm. b) závažnější než trestný čin, k jehož objasnění se obviněný zavázal,

b) pokud se obviněný podílel na spáchání trestného činu, k jehož objasnění se zavázal, jako organizátor nebo návodce,

c) pokud trestným činem, uvedeným v doznání podle odstavce 1 písm. b), byla způsobena smrt nebo těžká újma na zdraví, nebo

d) pokud obviněný splňuje podmínky stanovené pro mimořádné zvýšení trestu odnětí svobody (§ 59 trestního zákoníku).

(4) Je-li o trestném činu obviněného, jehož trestní stíhání má být přerušeno, vedeno společné řízení s dalším spoluobviněným, vyloučí státní zástupce před rozhodnutím o přerušení trestního stíhání trestní stíhání obviněného ze společného řízení (§ 23 odst. 1).

(5) Státní zástupce v usnesení o přerušení trestního stíhání uvede rozsah a způsob vydání prospěchu a náhrady škody, ke kterým se obviněný zavázal. Ke splnění těchto povinností obviněnému stanoví lhůtu, kterou může z vážných důvodů prodloužit.

(6) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

2. Za § 173a se vkládají nové § 173b a § 173c, které včetně nadpisů znějí:

„§ 173b

Zvláštní ustanovení o zastavení trestního stíhání

(1) Státní zástupce po předchozím písemném souhlasu nejvyššího státního zástupce zastaví trestní stíhání obviněného, jehož trestní stíhání bylo přerušeno podle § 173a, jestliže tento obviněný

a) učinil v řízení před soudem úplnou a pravdivou výpověď, ke které se zavázal, a tato výpověď významným způsobem přispěla k objasnění trestného činu uvedeného v § 173a odst. 1,

b) splnil povinnost podle § 173a odst. 1 písm. c) a

c) v době od doznání podle § 173a odst. 1 písm. b) se nedopustil úmyslného trestného činu.

(2) Nesplnil-li obviněný podmínky podle odstavce 1 nebo jsou-li dodatečně zjištěny skutečnosti, které by přerušení trestního stíhání podle § 173a vylučovaly, rozhodne státní zástupce, že se v trestním stíhání pokračuje.

(3) Zastavit trestní stíhání lze až po pravomocném skončení trestního stíhání ohledně trestného činu, k jehož objasnění se obviněný zavázal, nikoli však dříve, než marně uplyne lhůta k podání dovolání, nebo až poté, co bylo o dovolání rozhodnuto.

(4) Proti usnesení o zastavení trestního stíhání nebo o pokračování trestního stíhání je přípustná stížnost, jež má v případě usnesení o zastavení trestního stíhání odkladný účinek.

§ 173c

Doručení usnesení Nejvyššímu státnímu zastupitelství

Usnesení o zastavení trestního stíhání a o postoupení věci doručí státní zástupce bezodkladně po právní moci Nejvyššímu státnímu zastupitelství.“.

**ČÁST DRUHÁ
ÚČINNOST**

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Obecná část

Platná právní úprava a principy nové právní úpravy

Korupce jako závažný sociální a kriminální fenomén je v České republice opakovaně identifikována jako jeden z nejvážnějších problémů české společnosti. Stojí v pozadí prakticky veškerého organizovaného zločinu a závažné hospodářské kriminality. Podporuje neefektivní nakládání či přímo rozkrádání veřejných prostředků a je i nástrojem nelegitimního ovlivňování politického procesu. Všechny průzkumy a odborné analýzy poukazují na korupci jako na klíčový problém, jehož potlačením by mohlo dojít ke zlepšení i v celé řadě jiných oblastí života společnosti. To platí zejména v době ekonomické krize, kdy se veřejných prostředků zásadně nedostává.

S cílem významně přispět k potlačování korupce byl připraven tento návrh zákona zavádějící institut korunního svědka do našeho právního řádu.

Spolupráce klíčových svědků při rozkrývání organizované kriminality všeho druhu, včetně té korupční, je zcela nezbytná pro efektivní boj s touto nebezpečnou formou kriminality, neboť všechny organizované kriminální skupiny se především vyznačují uzavřeností a vysokou mírou konspirace a neochotou osob proti těmto skupinám svědčit. Toto jasně potvrzují i příklady ze zahraničí, kde s institutem korunního svědka existuje již řada zkušeností (viz Itálie, Německo, Polsko, Slovensko, USA). Je třeba taktéž zmínit, že k zavedení takovýchto institutů vyzývají i mezinárodní dokumenty. Jde jednak o Rezoluci Rady EU č. 497Y0111(01) z 20. prosince 1996 o jednotlivcích, kteří spolupracují při soudním řízení v boji proti mezinárodně organizovanému zločinu, jednak o Úmluvu OSN proti nadnárodnímu organizovanému zločinu.

Podstatou problému je v podstatě jednoduchá otázka: co může stát nabídnout osobě, která má informace, které mohou pomoci rozkrýt organizovaný zločin či korupci síť (protože je často sama jeho součástí), aby tato osoba byla připravena u soudu usvědčit ostatní členy organizované kriminální skupiny? V současné době má dle § 41 písm. m) nového trestního zákoníku soud *přihlédnout jako k polehčující okolnosti* při stanovení trestu k tomu, že přispěl zejména jako spolupracující obviněný k objasňování trestné činnosti spáchané členy organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny. Dále trestní zákoník v § 58 *umožňuje snížit trest* odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby také pachateli označenému státním zástupcem jako *spolupracující obviněný* (tj. osoba, která podala významné informace pro rozkrýtí organizované kriminality a doznala se ke svému vlastnímu trestnému činu, viz § 178a trestního řádu). V obou případech jde vždy pouze o *možnost, nikoliv nutnost* tento institut, byť při splnění zákonných podmínek, aplikovat. Svědek tedy nemá od státu garanci, že se mu dostane od soudu výše uvedené výhody za jeho spolupráci. A kromě toho to, co mu stát nabízí je pouze možné *snížení trestu, nikoliv beztrestnost*. Současně je možnost použití těchto institutů omezena pouze na velmi omezenou skupinu trestných činů. Jak ukazuje policejní praxe, tyto instituty proto nedostačují k motivování osob zapletených do organizované kriminality, aby napomohly policii organizaci rozkrýt.

Předkládaný návrh tedy vychází ze základní myšlenky, že *zájem státu na rozbití zločinných struktur*, do nichž je v důsledku jejich vysoké organizovanosti a přísně vynucované konspiraci obtížné proniknout, *převyšuje zájem státu na postihu jednotlivce, který*

se přímo nebo nepřímo na trestné činnosti podílel, a který umožnil odhalení a usvědčení spolupachatelů, často i organizátorů a řídicích osob organizovaných skupin nebo jiných zločineckých organizací.

Předkládaný návrh institutu korunního svědka je novelizací trestního řádu. Právně tento nový institut zahrnuje

a) dočasné „*přerušeni trestního stíhání*“ obviněného (pokud se přizná k činu a podá informace o organizované kriminalitě, zaváže se vydat prospěch a nahradit škodu) a následně úplné
b) „*zastavení trestního stíhání*“ obviněného (pokud podá svědectví, které významně přispěje k objasnění organizované kriminality, vydá prospěch a nahradí škody a nedopustil od přerušeni stíhání žádného úmyslného trestného činu).

Dočasně přerušit i zastavit trestní stíhání z uvedených důvodů by mohl státní zástupce jen s předchozím písemným souhlasem nejvyššího státního zástupce.

Tento institut je dle návrhu v zájmu jeho efektivní aplikace použitelný u všech *zločinů* (tedy trestných činů s horní sazbou minimálně 5 let), nelze jej tedy aplikovat na přečiny (trestné činy nedbalostní a se sazbou do 5 let).

Obecně lze tedy konstatovat, že zakotvení institutu „korunního svědka“ do našeho právního řádu spolu s využíváním již existujících institutů, jako je možnost svědčit s utajenou identitou dle § 55 odst. 2 trestního řádu nebo možnost poskytnout ochranu podle zákona o zvláštní ochraně svědka a dalších osob v souvislosti s trestním řízením č. 137/2001 Sb. či krátkodobou ochranu dle § 50 zákona o policii, by bylo výrazným přínosem v boji s korupcí a organizovaným zločinem v České republice.

Je třeba též podotknout, že obdobný návrh již byl v r. 2010 schválen Poslaneckou sněmovnou v rámci takzvaného protikorupčního balíčku předloženého Fischerovou vládou, aby byl následně zamítnut Senátem.

Dopady návrhu zákona na státní rozpočet a na rozpočty krajů a obcí

Návrh zákona nemá přímé dopady na státní rozpočet, ani na rozpočty krajů a obcí.

Soulad s ústavním pořádkem a s mezinárodními smlouvami

Návrh zákona je v souladu s ústavním pořádkem. Odpovídá zejména čl. 8 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, podle něhož nikdo nesmí být stíhán nebo zbaven svobody jinak, než z důvodů a způsobem, který stanoví zákon. Není v rozporu ani s dalšími ústavními procesními právy obviněného, zakotvenými zejména v páté hlavě Listiny (čl. 37 až 40). Návrh zákona neodporuje ani mezinárodním smlouvám, jimiž je Česká republika vázána. Respektuje veškeré aspekty práva na spravedlivý proces tak, jak je upraveno v čl. 6 evropské Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (č. 209/1992 Sb.), jakož i práva na svobodu a osobní bezpečnost podle čl. 9 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech (č. 120/1976 Sb.).

Zvláštní část

K části první - změna trestního řádu:

Toto ustanovení zavádí institut tzv. korunního svědka do českého právního řádu.

Právně jde jednak o nový institut *přerušeni trestního stíhání* obviněného za podmínky, že se přizná k činu a podá informace o organizované kriminalitě, zaváže se vydat prospěch a nahradit škodu a dále o institut následného úplného *zastavení trestního stíhání* obviněného, za podmínky, že podá svědectví, které významně přispěje k objasnění organizované kriminality, vydá prospěch a nahradí způsobenou škodu a nedopustí se od přerušeni stíhání žádného úmyslného trestného činu.

Tento institut je v zájmu jeho efektivní aplikace použitelný u všech zločinů s minimální horní hranicí 8 let doplněné o výčet skutkových podstat s vysokým korupčním potenciálem.

Zákon výslovně stanoví mantinely užití institutu přerušeni trestního stíhání, tak aby ho nebylo možné přerušit pro trestný čin, který je závažnější než zločin k jehož objasnění se obviněný zavázal, aby nebylo možné, aby se touto cestou vyhnul odpovědnosti ten, kdo čin zorganizoval či k němu navedl jiného, taktéž vylučuje případy, kdy následkem činu obviněného byla smrt či těžká újma na zdraví, a nakonec též vylučuje použití tohoto institutu v případech, kdy pachatel splňuje podmínky pro mimořádné zvýšení trestu. Dalším omezením je, že tohoto institutu může státní zástupce užít jen po předchozím písemném souhlasu nejvyššího státního zástupce, přičemž takového souhlasu bude znovu třeba i k zastavení trestního stíhání.

Navrhovaná úprava umožňuje státnímu zástupci stanovit obviněnému lhůtu pro vydání prospěchu a nahrazení škody, jakožto podmínek následného zastavení trestního stíhání a možnost obnovení přerušeni trestního stíhání při nesplnění těchto podmínek v této lhůtě. Stejně tak státnímu zástupci umožňuje obnovit stíhání obviněného pro porušení ostatních podmínek přerušeni trestního stíhání.

Po přerušeni trestního řízení má korunní svědek v řízení o zločinu, který se zavázal objasnit, postavení svědka.

Pokud se týká majetku, který byl v trestním řízení jež má být zastaveno, zajištěn, využije se obecné úpravy, tedy:

- majetek náležející poškozenému se vydá poškozenému v souladu s § 80 trestního řádu,
- zajištěné výnosy z trestné činnosti budou zabrány ve veřejném zasedání na návrh státního zástupce podle § 239 trestního řádu,
- zbylá zajištění se zruší (náhrada škody poškozenému bude řešena buď dohodou mezi poškozeným a obviněným, nebo stanovením povinnosti v usnesení o přerušeni trestního stíhání.

Návrh úpravy stanoví možnost jak obviněného, tak poškozeného podat proti jednotlivým usnesením státního zástupce stížnost s odkladným účinkem.

Korunnímu svědkovi je mimo jiné možné při splnění podmínek zákona o zvláštní ochraně svědka a dalších osob v souvislosti s trestním řízením č. 137/2001 Sb. poskytnout policejní ochranu.

Nový § 173c obsahuje původní úpravu § 173a beze změn.

K části druhé:

Účinnost je stanovena tak, aby byla zajištěna dostatečná legisvakantní lhůta.

V Praze dne 21. září 2010

Martin Pecina, v. r.
Jeroným Tejc, v. r.
Robin Böhnisch, v. r.
Stanislav Křeček, v. r.
Michal Hašek, v. r.
František Bublan, v. r.
Karel Černý, v. r.
Pavel Antonín, v. r.
Jaroslav Foldyna, v. r.
Jan Babor, v. r.
Jiří Šlégr, v. r.
Jiří Paroubek, v. r.
Adam Rykala, v. r.
Alfréd Michalík, v. r.
Petr Jalowiczor, v. r.
Dana Váhalová, v. r.
Ladislav Šincl, v. r.
Pavel Ploc, v. r.
Václav Zemek, v. r.
Pavel Holík, v. r.
Jan Látka, v. r.
Milada Emmerová, v. r.

Josef Novotný, v. r.
Václav Votava, v. r.
Petr Hulinský, v. r.
František Novosad, v. r.
Roman Váňa, v. r.
Jiří Zemánek, v. r.
Jiří Krátký, v. r.
Antonín Sed'a, v. r.
Jaroslav Vandas, v. r.
Josef Tancoš, v. r.
Jiří Koskuba, v. r.
Roman Sklenák, v. r.
Václav Neubauer, v. r.
Jan Chvojka, v. r.
Ladislav Skopal, v. r.
Bohuslav Sobotka, v. r.
Václav Klučka, v. r.
Cyril Zapletal, v. r.
Josef Smýkal, v. r.
Jiří Petruš, v. r.
Ivan Ohlídal, v. r.
Lubomír Zaorálek, v. r.

Platné znění trestního řádu s vyznačením navrhovaných změn

~~§ 173a~~

~~Doručení usnesení Nejvyššímu státnímu zastupitelství~~

~~Usnesení o zastavení trestního stíhání a o postoupení věci doručí státní zástupce bezodkladně po právní moci Nejvyššímu státnímu zastupitelství.~~

§ 173a

Zvláštní ustanovení o přerušení trestního stíhání

(1) V přípravném řízení může státní zástupce po předchozím písemném souhlasu nejvyššího státního zástupce přerušit trestní stíhání obviněného, jestliže to považuje za potřebné k objasnění zločinu, na který zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně osm let, spáchaného členy organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny nebo k objasnění trestných činů pletich v insolvenčním řízení (§ 226 trestního zákoníku), sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě (§ 256 trestního zákoníku), pletich při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži (§ 257 trestního zákoníku), pletich při veřejné dražbě (§ 258 trestního zákoníku), zneužití pravomoci úřední osoby (§ 329 trestního zákoníku), přijetí úplatku (§ 331 trestního zákoníku), podplacení (§ 332 trestního zákoníku) a nepřímého úplatkářství (§ 333 trestního zákoníku) a obviněný

a) podá před státním zástupcem úplnou a pravdivou výpověď o skutečnostech, které jsou způsobilé významně přispět k objasnění takového trestného činu, nebo jsou způsobilé zabránit pokusu nebo dokonání takového trestného činu, a zaváže se takovou výpověď podat jak v přípravném řízení, tak i v řízení před soudem,

b) dozná se k trestnému činu, pro který je stíhán, přičemž nejsou důvodné pochybnosti o tom, že jeho doznání bylo učiněno svobodně, vážně a určitě,

c) zaváže se vydat prospěch, který mu náleží a který získal spácháním trestného činu uvedeného v doznání, a alespoň částečně podle svých možností nahradit škodu, pokud byla tímto trestným činem způsobena, nebo s poškozeným o náhradě této škody uzavře dohodu, anebo učiní jiná opatření k náhradě takové škody, a

d) prohlásí, že souhlasí s přerušením trestního stíhání.

(2) Při rozhodování podle odstavce 1 státní zástupce přihlédne zejména k povaze a závažnosti trestného činu, k jehož objasnění se obviněný zavázal, v porovnání s povahou a závažností trestného činu uvedeného v doznání obviněného, k důkazům, které má v daném trestním řízení k dispozici, k osobě obviněného a k okolnostem případu, zejména zda a jakým způsobem se obviněný podílel na spáchání trestného činu, k jehož objasnění se zavázal, a jaké následky svým jednáním způsobil.

(3) Trestní stíhání nelze přerušit,

a) byl-li trestný čin uvedený v doznání podle odstavce 1 písm. b) závažnější než trestný čin, k jehož objasnění se obviněný zavázal,

b) pokud se obviněný podílel na spáchání trestného činu, k jehož objasnění se zavázal, jako organizátor nebo návodce,

c) pokud trestným činem, uvedeným v doznání podle odstavce 1 písm. b), byla způsobena smrt nebo těžká újma na zdraví, nebo

d) pokud obviněný splňuje podmínky stanovené pro mimořádné zvýšení trestu odnětí svobody (§ 59 trestního zákoníku).

(4) Je-li o trestném činu obviněného, jehož trestní stíhání má být přerušeno, vedeno společné řízení s dalším spoluobviněným, vyloučí státní zástupce před rozhodnutím o přerušení trestního stíhání obviněného ze společného řízení (§ 23 odst. 1).

(5) Státní zástupce v usnesení o přerušení trestního stíhání uvede rozsah a způsob vydání prospěchu a náhrady škody, ke kterým se obviněný zavázal. Ke splnění těchto povinností obviněnému stanoví lhůtu, kterou může z vážných důvodů prodloužit.

(6) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 173b

Zvláštní ustanovení o zastavení trestního stíhání

(1) Státní zástupce po předchozím písemném souhlasu nejvyššího státního zástupce zastaví trestní stíhání obviněného, jehož trestní stíhání bylo přerušeno podle § 173a, jestliže tento obviněný

a) učinil úplnou a pravdivou výpověď, ke které se zavázal, a tato výpověď významným způsobem přispěla k objasnění trestného činu uvedeného v § 173a odst. 1,

b) splnil povinnost podle § 173a odst. 1 písm. c) a

c) v době od doznání podle § 173a odst. 1 písm. b) se nedopustil úmyslného trestného činu.

(2) Nesplnil-li obviněný podmínky podle odstavce 1 nebo jsou-li dodatečně zjištěny skutečnosti, které by přerušení trestního stíhání vylučovaly, rozhodne státní zástupce, že se v trestním stíhání podle § 173a pokračuje.

(3) Zastavit trestní stíhání lze až po pravomocném skončení trestního stíhání ohledně trestného činu, k jehož objasnění se obviněný zavázal, nikoli však dříve, než marně uplyne lhůta k podání dovolání, nebo až poté, co bylo dovolání rozhodnuto.

(4) Proti usnesení o zastavení trestního stíhání nebo o pokračování trestního stíhání je přípustná stížnost, jež má v případě usnesení o zastavení trestního stíhání odkladný účinek.

§ 173c

Doručení usnesení Nejvyššímu státnímu zastupitelství

Usnesení o zastavení trestního stíhání a o postoupení věci doručí státní zástupce bezodkladně po právní moci Nejvyššímu státnímu zastupitelství.